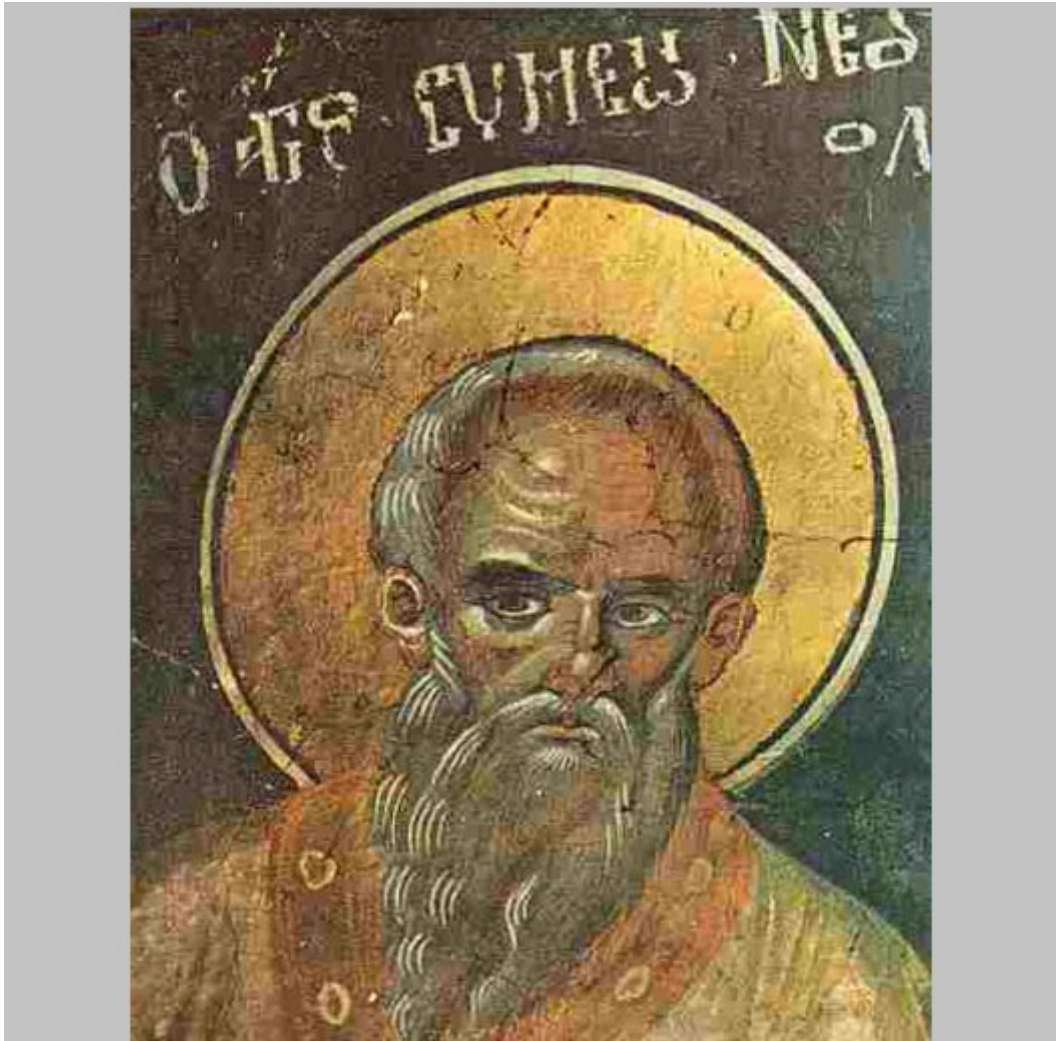
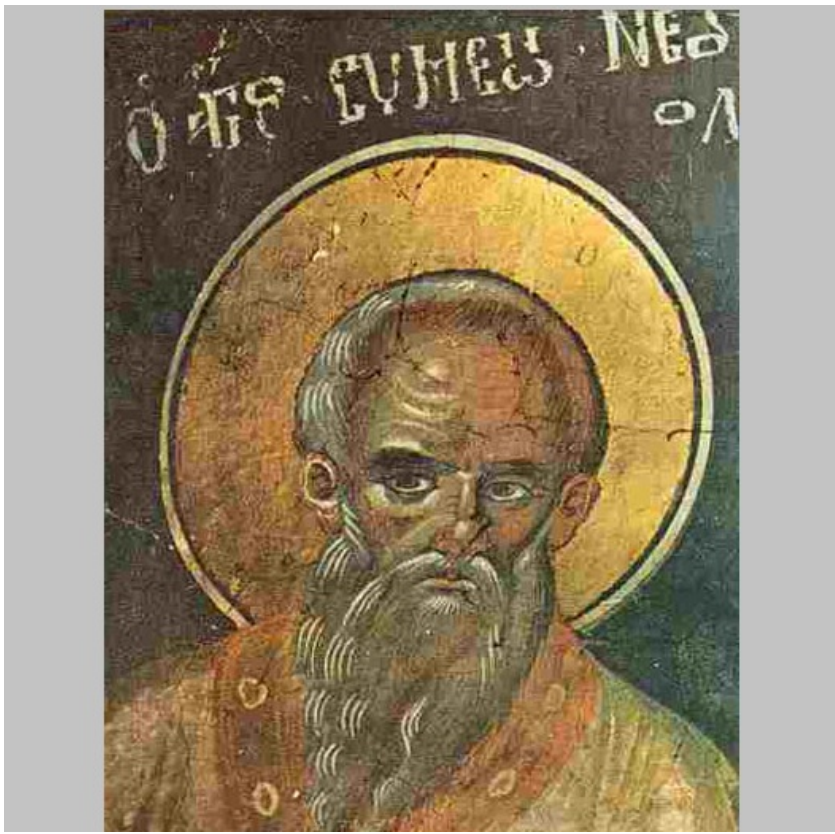

10 Νοεμβρίου 2019

Συμεών ο Νέος Θεολόγος: Η ένδεια ως ευλογία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Θεός ο φιλόανθρωπος

εσυγχώρησε να περικυκλώσουν τον άνθρωπον, αφ' ου εξέπεσεν από την χάριν του, φόβοι πολλοί, και διάφορα περιστατικά, και θλίψεις, και βάσανα. Και τον άφησε να ενοχλήται, και να ταραττεται από όλα τα μέρη, και να πολεμήται από τον ίδιον τον εαυτόν του.

Η δε αιτία όπου το έκαμεν αυτό, είναι θαυμαστή, και γεμάτη από αγάπην, και αγαθότητα. Ότι καθώς ένας υπέρπλουτος άνθρωπος όπου να έχη υιόν αγαπητόν, και δια την πολλήν αγάπην όπου έχει εις αυτόν, δεν θέλει να ευρίσκη, ή να παίρνη άλλοθεν ο υιός του, μήτε φαγητά, μήτε πιοτά, μήτε φορέματα, μήτε υποδήματα, μήτε καμμίαν άλλην απόλαυσιν, και άνεσιν, αλλά θέλει να λαμβάνη όλα αυτά από τον πατέρα του μόνον, δια να ευρίσκεται πάντοτε κοντά του, και να αναπαύεται εις τα γόνατά του.

Και αν ίσως καμμίαν φοράν συμβή να φύγη από τον πατέρα του ο υιός, και θελήση να πάρη από άλλον όλα του τα χρειαζόμενα, κάνει τρόπον ο πατήρ του, ή να μη τα ευρίσκη τελείως ο υιός του, ή αν τα ευρίσκη να τα λαμβάνη με κόπον, και πόνον, και θλίψιν.

Μάλιστα παραγγέλλει ο πατήρ όλους όσοι είναι εις την εξουσίαν του, εάν ίδουν τον υιόν του όπου να περιπατή εδώ και εκεί μακριά από τον πατέρα του, να τον διώχνουν, και να τον λυπούν εις κάθε πράγμα, δια να γυρίση εξ ανάγκης, και μη θέλωντας εις τον πατέρα του, και να αναπαύετε εις αυτόν όπου τον ηγάπησε πολλά, μη ευρίσκωντας την ανάπαυσίν του εις άλλο μέρος.

Τοιουτοτρόπως έκαμε και ο Θεός εις τον άνθρωπον, δια να μην ευρίσκη ανάπαυσιν εις την παρούσαν ζωήν, και εις τα πράγματα του κόσμου, (ότι όλα αυτά είναι ματαιότης) και να αναγκάζεται να γυρίζη πάλιν προς τον αγαθόν Θεόν, και κύριον, και δεσπότην, και πατέρα, και προνοητήν, και κηδεμόνα, και λυτρωτήν, και σωτήρα του, και να ευρίσκεται κοντά του.

Ώστε και αυτός ο άνθρωπος να ευρίσκη ανάπαυσιν, και ο Θεός, και πατήρ του να απολαμβάνη πάντοτε τον υιόν του, και να χαίρεται εις ούτον.

Ότι ο άνθρωπος πριν της παραβάσεως ήτον εις κάθε ευτυχίαν, και είχε μεγάλην ανάπαυσιν, και εχαίρετο μέσα εις τον παράδεισον, χωρίς καμμίαν θλίψιν, και λύπην, και μήτε ήξευρε παντελώς τι πράγμα είναι η λύπη. Όμως από την απροσεξίαν όπου είχε δια την μεγάλην ευτυχίαν του, ήλθεν εις επιθυμίαν να απολαύση εκείνα όπου ήσαν ανώτερα από λόγου του, και υπέρ την δύναμίν του, και ηθέλησε να γένη Θεός κατά την συμβουλήν του διαβόλου.

Δια τούτο παρευθύς, όπου ηθέλησε να επιχειρισθή τα αδύνατα, έχασεν εκείνην την μεγάλην ευτυχίαν, και ανάπαυσιν όπου είχε, και έγινε ενδεής εις πολλά, και όσην πλουσιότητα είχε πρώτον, εις άλλην τόσην ένδειαν, και πτωχείαν εκατήντησεν ύστερον, και έλαβε την παιδευσιν της υπερηφανίας, από την οποίαν επαρακινήθη, και αυθαδίασε να επιχειρισθή εκείνο το μεγάλο, και τολμηρόν επιχείρημα. Ότι τρόπον τινά ωσάν να εχόρτασεν από την ευτυχίαν εκείνην όπου του εχάρισεν ο Θεός, και την εκαταφρόνησε πλέον, και ηθέλησε το ανώτερον.

Απόσπασμα από την έκδοση Συμέων του Νέου Θεολόγου "Άπαντα τα ευρισκόμενα", λόγος έβδομος "Η ένδεια είναι ευεργεσία του Θεού", των εκδόσεων Βασιλείου Ρηγοπούλου.